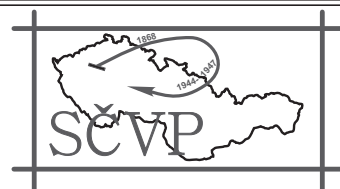

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

01/2013

ŠTASTNÝ NOVÝ ROK 2013

Region Praha

Tradiční přátelské setkání členů a přátel regionu Praha pořádáme letos 15. února a doufáme, že nás navštíví krajané a naši přátelé i ze vzdálenějších míst naší republiky. Vždy se těšíme na toto posezení, abychom spolu jako vždy mohli vytvořit srdečnou a přátelskou náladu, na což posléze vzpomínáme. Přátelské posezení začíná v 10 hodin, ale je možno přicházet i dříve po příjezdu. Vstupné je tradičně 150 Kč/os (bude placeno na místě). Počítáme s teplým jídlem a koláčky, které nám vždy pečou naše obětavé členky.

Nebude chybět kvalitní mok z jižní Moravy. Pro zpestření programu pořádáme tombolu z dáreků, které všichni společně přineseme.

Setkáme se v budově Obce legionářské, IV. poschodí (výťah), Praha 2, Sokolská 33. Dostanete se k nám metrem, linkou C a pojedete na stanici I. P. Pavlova. Je možno využít i tramvaje č. 6, 10, 16 a 22.

Přihlášky přijímá Jiřinka Kolářová na adrese: Dolina 73/9, Praha-6, 165 00 a na tel.č. 220 921 949, 728 191 260 nejpozději do 12. 2. 2013. Srdečně zveme a těšíme se na Vás.

Ing. Ludvík Engel, vedoucí regionu

Úvaha k přímé volbě prezidenta

Ve 22. čísle čtrnáctideníku Národní Osвобоzení jsme dostali Zvláštní přílohu, kde redakce klade zájemcům o post prezidenta otázky zahrnuté do 6 bodů. Myslím, že to byl dobrý nápad, usnadnit voličům orientaci a rozhodování komu z těch, co „chtějí na Hrad“, dát svůj hlas.

Redakční kolektiv, spolu s předsedou ČSBS plk. v.v. Ing. Jaroslavem Vodičkou který napsal též úvodní dopis Zvláštní přílohy, formuloval otázky především se zájmem na celkovou vizi osobnosti, jakou má být prezident státu a v této době na způsob ozdravování zjevně nemocné společnosti, na obhajobu historické pravdy a s tím spojený boj proti sudetoněmeckým snahám zrušit tzv. Benešovy dekry. Samozřejmě otázky se týkaly významu odboje v letech 1938 – 1945 a způsobu, jak účastníkům odboje pomoci v případě jejich sociální, či zdravotní potřeby. V řadě dalších otázek bohužel byl vzpomenu také názor na ocenění bratrů Mašínových.

Tady jsem byla nepříjemně překvapena, neboť jsem se domnívala, že ten otrěsný, nelidský a ničím neospravedlnitelný zločin byl již definitivně veřejností odsouzen. Jenže po přečtení odpovědí všech kandidátů zúčastněných v anketě zjišťuji, že ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg uzavřel svou odpověď slovy: „Poslednímu žijícímu panu Mašínovi bych významování udělil, u ostatních jsme to, bohužel, nestihli“.

Nemohla jsem uvěřit, že Karel Schwarzenberg ospravedlnil ten hrozný zločin, který zjevně schvaloval pro dosažení ideových cílů. A snad váhou své šlechtické urozenosti,

velkým nemovitým majetkem a bohatými mezinárodními kontakty se domnívá, že i takový názorový paskvil má v této době opodstatnění. Je neuvěřitelné, že mohl být prezentován jako rovnocenný zásadám prezidenta T. G. Masaryka a Eduarda Beneše, jejichž osobnost byla hlavním vzorem vice prezidenta pro všechny uchazeče ankety.

Snad anketa pomůže při rozhodování.

Věra Suchopárová

Výlet na Ukrajinu

Dokončení z minulého čísla

Další naše cesta vedla na východ, do krajského města Rovna a Zdobnovského okresu, do centra Volyňské oblasti, ve které žilo do roku 1947 více než 40.000 českých obyvatel. Zastavili jsme se u pomníku padlým volyňským Čechům a podívali se i na velký vojenský hřbitov.

Byla jsem překvapena úrovní města Rovno, zajímavou architekturou, vybaveností hotelů, obchodů, restaurací a spokojenými lidmi na ulicích. Na venkově to je sice jiné, ale i tam si lidé žijí svým spokojeným životem. To bylo patrné už v Kvasilově, Zdobnovu a ve finále nakonec i v původní české vesničce Mirotín. Tam všichni docela hezky vzpomínali na Čechy, kteří tam původně žili.

Poslední štací na naší cestě bylo okresní město Dubno. Jen bych chtěla poznamenat, že úroveň cest a silnic na hlavních tazích bychom si mohli přát i u nás. D1 je proti tomu doslova tankodrom.

Z Dubna jsme si potom ještě odskočili na místo malínské tragédie, na místo, kde 13. 7. 1943 zahynulo rukou okupantů 374 volyňských Čechů. Bylo nahnání do kostela, stodol a dalších dřevěných budov a tam upálení. Komu se podařilo dostat ven, byl zastřelen. Jen několika jedincům se podařilo, většinou dílem náhody, zachránit si život. Neprávem je tato událost v naší republice stále upozadována.

Poté už jen následovala cesta zpět do Dubna a Brodů, mimochodem zde byly hranice mezi Rakousko-Uherskem a Ruskem v době příjezdu Čechů na Volyň. A potom přes Lvov zpět do Beregova a po přenocování u přátel, poslední úsek přes Maďarsko a Slovensko domů. Vrátila jsem se plná nádherných zážitků a dojmů. Vše bylo pro mě velice poučné, nic z toho jsem si předtím nedokázala představit. Mám nyní zcela nový názor nejen na Ukrajinu, ale i na svůj život a na to, jak se žije u nás.

J. Šustrová

Slawuta

kníže Roman Sanguszko-Lubartowicz

Moje maminka mi před třiceti lety vypravovala o městě Slawuta. Jenže bohužel ve dvacátých letech, kdy se dělila Ukrajina na dvě části, Slawuta zůstala v Rusku a naše vesnička zůstala v Polsku. Hranice byla od nás vzdálená asi 2 km. Zůstal tam les celé vesnice. Na ten jsme se koukali, ale větvičku jsme si nemohli sebrat. Začátek pro revoluci byl na hranicích s Polskem moc rušný. Pre-

bíhali lidé z Ruska do Polska. Prý někdy bylo i tak, že polský voják byl přibodnut ke stromu. V začátku polští vojáci byli ubytováni v rodinách.

Jedna zajímavá příhoda se stala u mého dědečka a babičky Tlustých. Byli u nich na bytě dva vojáci. Večer chodili doma ve své světnici jen ve spodkách. Začlonky byly v okně jen krátké. Přišel k oknu cizí muž a viděl tam dva civilisty. Nepředpokládal, že to jsou vojáci. Když vešel, uviděl stát v rohu místnosti dvě pušky. Poznal, že je ve špatném domu. Požádal vojáky, že potřebuje jít na záchod. Když byli venku, začal utíkat do polí a voják za ním. Když byli dost daleko od obydlí, cizinec zůstal stát a povídá vojákovi: „Jen si pro mě pojď“. V tom momentě si voják uvědomil, že s sebou nemá žádnou zbraň. Zůstal stát, najednou se objevil dědy pes Cikán a začal vrčet na cizince. Voják pobídl psa a pes chytil cizince za šos a pouštěl hrůzu. Vojáček přeběhlíka dovedl ke kamarádovi a na velitelství. Prý chytili velkou rybu, měl v kabátě zašité důležité dokumenty. Vojáček dostali pochvalu, když jí donesli domů, řekli dědovi, že ta pochvala patří pejskovi Cikánovi, protože nebyt pohotovosti psa, nemusel být na živu.

Trochu jsem odbočila od historie knížete Romana Sanguszko. Kníže byl prý hodně vysoký, štíhlý a s oblibou si brával sluhu hodně malého. Chodil s ním na bazar a často se k němu ohýbal. Měl sanatorium pro lidi nemocné tuberkulózou, choval kobyly a nemocní lidé pili koňské mléko. Další jeho osud jsem nevěděla. Byli jsme rozdělení hranicí a nemohli jsme si psát s příbuznými.

Teprve 15. srpna 2012 jsem jela do České Lípy k neteři Olince Sykáčkové a ta mi dala zajímavý papír, který náhodou našla v archivu a zaujal ji, protože ode mne znala vypravování o panu Sanguszko. Dočetla jsem se, že pan kníže si vzal za manželku Karolinu Thunovou z Děčína – svět je malý. Soužití manželů ukončila ruská revoluce. 1. listopadu 1917 přepadla jejich zámek horda bolševických vojáků, kteří je vyplundrovali, vzácné koně pobíli a starého, tehdy 85letého knížete bestiálně zavraždili. Karolina si útekem zachránila alespoň holý život. Zemřela roku 1926 ve věku 76 let ve Vídni. Děti spolu neměli.

Dnes jsem telefonicky hovořila se svojí sestrou 90letou, chtěla jsem vědět jak daleko byla od nás Slawuta – prý necelých 20km. Řekla mi zajímavou věc, že prý maminka našeho strýčka Vladimíra Michalíčky u něj sloužila. Tento příběh jsem sepsala a myslím si, že by se na to nemělo zapomenout. Nás pamětníků už moc není.

V České Kamenici dne 17. 8. 2012 – sepsala Soňa Nováková roz. Šircová z Moštěnice, nar. 1936

Získávání informací o předcích

Pokoušeli jsme se zjistit informace o našich předcích po příchodu na Volyň do Du-

benské gubernije, zejména z obcí Český Straklov, Urveny, Mirotín a Český Háj.

V létě minulého roku jsme navštívili matriku v Dubně, kde se nám sice ochotně věnovali, bohužel jsme nic nezjistili. Odkázali nás na archiv v Rovně, kde jsme vyplnili požadované formuláře a byli jsme ujištěni, že pokud něco najdou, pošlou nám informace e-mailem. Přišel nám asi po 2 měsících jeden nevýznamný náleze a sdělení, že nic dalšího nenašli. Chtěli bysme proto požádat ty, kteří mají z hledání podobných informací pozitivní zkušenosti, aby poradili nejen nám, ale i ostatním čtenářům Zpravodaje.

Očekávali jsme zjištění informací ohledně opuštění monarchie, kdy byla podmínka dostat vystěhovalceky pas. Dosud se nám nepodařilo zjistit, kde a jak bylo vydání těchto pasů evidováno. Dále, po příchodu na Volyn, bylo zvykem nové emigranty zaznamenat - opět nevíme kde a jakou formou. Při nákupu půdy byly sepisovány kupní smlouvy - někde by měly být uloženy jejich originály nebo kopie. V případě událostí narození, svatby nebo úmrtí byly tyto informace zaznamenávány do církevních matrik. Rozdíl byl, jestli věřící byl katolík nebo pravoslavný, matriky byly takto oddělené. Z originálních ruských matrik se nám nic nepodařilo zjistit, jen torzo údajů z jedné baptistické matriky, kterou si ale vedli Češi sami. Za případné předání zkušeností a rad do redakce Zpravodaje děkují.

Petr Sazeček

Plán schůzí regionu Litoměřice v roce 2013

- 14. ledna - výborová schůze
- 11. února - výborová schůze
- 8. března - VÝROČNÍ ČLENSKÁ SCHŮZE
- 15. dubna - výborová schůze
- 8. května - PIETNÍ AKT NA MÍSTNÍM HŘBITOVĚ
- 13. května - výborová schůze
- 10. června - výborová schůze
- červenec - srpen se schůze nebudou konat
- 9. září - výborová schůze
- 5. října - setkání krajanů na „POSVÍCENSKÉM SETKÁNÍ“
- 14. října - výborová schůze
- 11. listopadu - výborová schůze
- 9. prosince - výborová schůze – ukončení roku

Josef Kozák předseda regionu Litoměřice

Můj nejlepší kamarád strýc Eman

Naše obec Sovievka Druhá byla sice obcí malou, avšak místní obyvatelé měli prakticky vše, co ke své denní činnosti, životu a přežití potřebovali. V obci byli tři ševci, krejčí, dvě švadleny, dva truhláři, bednáři také dva, kovář a sedlák, který choval plemeny koní – hřebce, býků, prasat, koz a ovcí. Dále vlastník cihelny a vlastník poměrně slušného lesa. Pekařství bylo v blízkém okresním městě Verba, vlastnil ho můj strýc Vladimír, který byl navíc vyhlášeným cukrářem a v létě o svátcích a v neděli prodával i zmrzlinu. A to nejen ve Verbě, ale také v blízkých vesnicích. Do školy jsme chodili, i děti z okolních českých vesnic, v Sofievce Druhé. Kostely – církve v obci nebyly. Pravoslavní věřící chodili do Ukrajinské Bělohrudky a Pytče a katolíci měli modlitebnu ve Smolárně.

Truhlář strýc Eman, otcův bratranec, byl fortelním řemeslníkem. Pocházel z rodiny Jana a Mariánky rozené Lipertové. Měl sedm sourozenců, pět bratrů a dvě sestry. Se svou rodinou bydlel v domě svých rodičů. Dům byl velký, prostorný a také krásný. A měl střechu z pozinkovaného plechu. Cihly byly glazurovány do příjemné šedomodré barvy. Svou malou dílnu měl strýc Eman v domě – v jedné místnosti se samostatným vchodem z hlavní chodby.

Od raného dětství jsem měl rád vůni opracovaného dřeva a to byl důvod, proč mé úprky z domova směřovaly ke strýci Emanovi do dílny. Měl jsem ho rád, a jsem přesvědčen že on mě také, protože na mě o vánocích, narozeninách a podobně nezapomínal. Nikdy na mě nekřičel, nenadával a mé zvědavé otázky vždy patřičně vysvětloval. K mému pátým narozeninám vyrobil nádherný vozík – valníček, ze kterého jsem měl ohromnou radost a převážel jsem vše co se dalo naložit, písek, padaná jablka, listí i krmení dobytku, které připravoval otec. Když jsem začal chodit do školy, vyrobil pro mě sánky pro dvě děti. V dílně jsem zahlédl jak na bubínku k vytápění stál velký hrnc s vodou, ve kterém napařoval sanice a pak pomoci svěřáku u dřevěného ponku ohýbal obě skluznice pro tyto sánky. Pozdější tvrzení mamky, že sáně jsou od Ježíška, nemohlo obstát. A asi největší radost jsem měl o vánocích v devíti letech. K Ježíšku mi strýc Eman vyrobil z jasanového dřeva krásné lyže, jaké neměl žádný kluk v okolí. Moc jsem se o ně bál a musím přiznat, že jsem je nerad půjčoval i těm nejlepším kamarádům.

K těmto radostem s lyžemi se však váže docela nepříjemná událost. Po svátcích mi matka řekla „... tady máš něco v košíčku a běž strýci Emanovi poděkovat za Ježíška“. Jako vždy jsem šel moc rád a navíc to bylo kousek od nás a rodiče mě v mých návštěvách omezovali, že tam strýci překážím. Jak jsem předeslal, strýc na mě byl moc hodný, nikdy mě nevykázal a dokonce mi dovolil vypomáhat některými maličkostmi jako bylo šmirglonání násad, přikládání do bubínku a podobně. Pokud mě posílal domů, tak jen proto, abych se šel najíst a nebo jít spát, když už jsem chodil do školy. Strýc měl dost práce a protože byly dost velké mrazy, intenzivně jsem v bubínku hoblinami a kousky odřezků přitápěl a vyhříval si záda. Po chvíli, jak strýc tak já, jsme začali pocítovat smrad pálicí se vlny. K Vánocům jsem totiž dostal i nádherný hnědý plyšáček a přes něj teplo na záda jaksi nepronikalo. Strýc důrazně zavelle... „Jiříku jdi od bubínku“... ale to už bylo pozdě. Když strýc sáhl na záda, ta se celá z kabátku vysypala. Na zádech zůstala jen podšívka. Ve mně by se krve nedořezal. Také strýc byl z události špatný. Jako správný kamarád mě vzal za ruku a urvaného vedl domů. U rodičů ořodoval, že za vše může mráz, abych nedostal výprask.

Matka dost dlouho sháněla po městech a obchodech plyš barvy mého krásného plyšáku se čtyřmi kapsami a páskem okolo pasu. Látku nakonec dovezl železničář Lojza Polák ze Lvova, který s mamkou uskutečňoval výměnný obchod, čaj, kávu a různá koření za mléko, máslo, smetanu, tvaroh a vajíčka. Pro mě to byla a je škola pro celý život.

Při reemigraci z Volyně jsem měl dvojí radost. Jednak, že se vracím do Čech a jednak to, že jsme měli společný vagon (dobyččák) se strýcovou rodinou. Takže kamarád strýc byl i zde nablízku. Strýc se s rodinou, manželkou Annou a dvěma dcerami usadil v Kaceřově na Chebsku. Zemřel ve věku 82 let. Teta Anna s dcerami žije dosud v Kaceřově u Chebu a v příštím roce se dožije 90 let. Dej Bůh ať se toho jubilea dožije ve zdraví a svěžesti a tato moje vzpomínka na strýce Emanu jí o Vánocích na duši posílí a potěší.

Mgr. Jiří Holubička Vroutek

Akce Moravskoslezského regionu 2013

1 Regionální výbor bude zasedat dne 6. 4. 2013 v Suchdole nad Odrou (upřesníme místo konání) za účasti členů výboru, důvěrníků obvodů a členy KRK

Program:

- stav členské základny, získávání nových členů
- výběr členských příspěvků, vydávání známek
- dary na tiskový fond SČVP
- projednání personálních záležitostí
- kontrola plnění úkolů činnosti a hospodaření regionu

2 Nejpозději do 14 dnů před kulturní společenskou akcí svolat „Setkání krajanů Moravskoslezského regionu“ zúžený výbor k organizačnímu zabezpečení důstojného průběhu akce

3 Setkání krajanů Moravskoslezského regionu se bude konat v Suchdole nad Odrou v Kulturním domě dne 5. 10. 2013

Zdeňka Novotná

Naši jubilanti

reg. Domažlice: Narozeniny do konce roku 2012 oslavili: 70 let Josef Janeček Kdyně; 95 let Evženie Šimková Srby u Horšovského Týna; 76 let Jaroslav Žáček Meclou u H. Týna; 81let Jaroslav Holoubek H. Týn; 76 let Evženie Benešová Poběžovice; 63 let Naďa Mužiková Poběžovice; 75 let Jiří Volný Poběžovice; 62 let Miloslava Chocholatá H. Týn; 85 let Marie Kurcová Srby u H. Týna; 91 let Marie Nechvilová Hostouň; 71 let Konstantin Vladan Chodov; 86 let Anna Vokáčová H. Týn; 90 let Ing. Josef Vích H. Týn; 76 let Antonie Škardová Blížejev; 80 let Anna Řeháková Líně; 74 let Vladimír Ledvina H. Týn; 56 let Libuše Průchová Lochousice; 51 let Jiřina Příbřková H. Týn.

V lednu oslaví: 72 let Ing. Josef Vlk, Domov pro sen. Domažlice; 77 let Světluše Pechová Plzeň; 89 let Václav Kocek Buková; 89 let Emílie Tomanová Malý Malahov. Všem jmenovaným gratulujeme a do dalších let přejeme pevné zdraví, štěstí a dobrou náladu.

Za region Vladimír Ledvina a Miloslava Chocholatá
reg. Cheb: V lednu se dožívá 85ti let Miroslav Florián z Dubin, nyní Fr. Lázně. Jménem krajanů chebského regionu zdraví, štěstí a životní pohodu přeje
L. Pancířová

reg. Chomutov: V lednu oslaví 80 let Josef Roller z Hulče, bytem v Kadani; 75 let Lidie Havlátková z Malína Českého, bytem v Jirkově. Jubilantům hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje

Jiřina Kačerová

reg. Karlovy Vary: Leden - 84 let Miroslav Randa z Oseka ČR by-

tem Karlovy Vary; 83 let Josef Glanc z Poloného bytem Karlovy Vary; Ota Janča ze Sivir bytem Ostrov n/O; 81 let Marie Bouzová z Uljanovky bytem Karlova Vary; 75 let Slavěna Pajmová z Holovně Č. bytem Bochoř; 65 let Miroslav Chmelík z Vrby bytem Karlovy Vary. Všem hodně zdraví a spokojenosti přeje za region

Helena Horáková

reg. Litoměřice: V lednu oslaví 86 let Marie Stanislavská z Teremna, bytem Polepy; 85 let Milena Kopecká z Kisujkalu, bytem Liběšice; 85 let Bohuslav Ludvík ze Stromovky, bytem Úštěk; 84 Vladimír Iránek z Malého Omelánku, bytem Polepy; 83 let Irena Čáslarová ze Zavidova, bytem Mělník-Mlázice; 82 let Miloslav Grindler z Mirohoště, bytem Česká Lípa; 81 let Růžena Škrabalová z Michalovky, bytem Litoměřice; 80 let Emilie Bučková z Buršovky, bytem Úštěk. Všem jubilantům srdečně přeje pevné zdraví a spokojenost

Daniela Želenková, jednatelka

reg. Mohelnice: V 1/4 2013 se dožívají hezkého jubilea 80 let Helena Mačátková z Hlinska, bytem Jakubovice; 83 let Marie Králová z Bakovců, bytem Úsov. Jubilantkám přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a životní pohody, za region

Mackovská

reg. Moravskoslezský: V lednu oslaví 92 let Anna Čmuháková z Pokos, bytem Krnov; 90 let Emilie Horská z Karlovace, bytem Hladké Životice; 85 let MVDr. Vladimír Samec z Dembrovky, bytem Nový Jičín; 82 let Marie Dvořáková z Martinovky, bytem Krnov; 82 let Břetislav Ludvík z Cholepce, bytem Stará Ves-Bílovec; 81 let Jiří Kříž ze Zálesí, bytem Drahotuše; 75 let Vilém Jersák z Pokos, bytem Hodoňovice-Baška; 75 let Ing. Dobroslav Janko z Martinovky, bytem Krnov; 70 let Rostislav Žeman ze Špakova, bytem Kopřivnice; 70 let Jan Šimsa z Moldavy, bytem Studénka. Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu.

Za region *Dr. Vladimír Samec - předs., Marie Seitlová - taj.*

reg. Moravský Krumlov: V únoru se dožije 76 let Viktor Haken ze Sklíně Dvůr, nyní Moravský Krumlov. Ať všechny vaše sny se stanou skutečností a skutečnost předčí sny.

Za region *Stanislava Kounková*

reg. Olomouc: V lednu oslaví 88 let Václavíkova Břetislava z Moldavy, nyní Olomouc; 79 let Macoun Josef z Moldavy bytem Hněvotín; 58 let Soušková Emilie bytem Toveř u Olomouce. Všem těmto členům do příštích let přejeme pevné zdraví a spokojenost.

Za region *Vladimír Polák před. a Miroslav Neraď člen výb.*

reg. Praha: V lednu se dožívá 90 let Křikavová Helena z Podhájčů, nyní Praha 2; 88 let Winter Vladimír z Prahy 4-Podolí; 85 let Latzelová Věra z Radotína, nyní Praha 10; 83 let Kadavá Marie z Volkova, nyní Praha 8; 82 let Mazánková Marie z Hautmontu, nyní Praha 2; 80 let Holý Josef z Alexandrovky, nyní Nové Město nad Metují; 79 let Štufková Helena z Verby, nyní Příbram; 79 let Mašková Irena ze Mstěšína, nyní Teplice; 79 let Andršová Evženie ze Sofievky, nyní Opočno; 77 let Vaníčková Irena ze Zálesí, nyní Nymburk; 75 let Müllerová Anna z Hulče České, nyní Praha 10; 74 let Knobová Albína z Podlisek, nyní Čelákovice; 70 let Slavíková Alice z Tereščeva, nyní Praha 9; 70 let JUDr. Mastný Václav z Hlinska, nyní Praha 5-Zbraslav. Všem těmto jubilantům přejeme hodně štěstí a zdraví do dalších let, jménem výboru regionu

Miluše Průšová

reg. Šumperk: V lednu oslaví 85 let Rostislav Novotný - Novostavce, nyní Velké Losiny; 75 let Antonie Tichá-Svítková - Zborov, nyní Pardubice; 65 let Alena Kubelová-Jonová - Kneruty, nyní Víkřovice. Všem jmenovaným přejeme pevné zdraví, štěstí i do Nového roku za region

Jiřina Žáková

reg. Teplice: V lednu se dožívají a oslaví významné životní výročí Zdena Bachmaierová, rozená Kubínová z Teplic-Hudcova, rodačka z Ledochovky, v únoru 2013 pak půlkulaté jubileum Zdena Mrázková, rozená Kubínová, rodačka z Věšťan u Teplic, dlouholetá hospodárka regionu Teplice.

Oběma oslavenkyním srdečně blahopřejeme a děkujeme za obětavou práci pro SČVP.

Za výbor regionu *Vlasta Holmanová*

reg. Žatec: V lednu oslaví 89 let Olga Berková z Novin Českých, nyní Žatec; 89 let Olga Rajmová z Rovna nyní Černčice; 88 let Václav Hajný z Novin Českých, nyní Žatec; 88 let Lydie Týřlová z Rovna, nyní Žatec; 87 let Antonie Řadová ze Sofievky, nyní Podbořany; 87 let Ing. Václav Petříček CSc. z Rapatova, nyní Podbořany; 86 let Věra Ketnerová z Prahy, nyní Žatec; 86 let Radislav Vodráško z Bludova, nyní Černčice; 85 let Alžběta Hasilová z Hubína, nyní Radičevy; 85 let MUDr. Václav Balahura z Rovna, nyní Žatec; 84 let Vladimír Pilař z Basového Kouta, nyní Řevnic; 84 let Vladimír Valenta z Dorohostajů, nyní Podbořan; 84 let Evženie Michaličková ze Semidub, nyní Žatec; 82, Ing. Lydie Šlehoferová ze Semidub,

nyní Plzeň; 82 let Evženie Štípková z Novostavců, nyní Velemyšleves; 82 let Anastázie Stropnická z Turkovičů, nyní Podbořany; 82 let Marie Jirásková z Novin Českých, nyní Žatec; 81 let Helena Polcarová z Volkova, nyní Lipno; 81 let Božena Vávrová z Novokrajeva, nyní Plzeň; 81 let Jiřina Zetková z Volkova, nyní Žatec, 80 let Věra Moravcová z Michalovky, nyní Žatec; 80 let Emilie Kroupová z Buderáže, nyní Žatec; 75 let Anna Šulitková z Michalovky, nyní Velichov; 75 let Jiřina Vrábková z Malého Špakova, nyní Klášterec; 75 let Marie Fialová z Novokrajeva, nyní Měcholupy; 65 let Mgr. Vlastislava Krasková z Hradiště, nyní Most; 60 let Helena Mlejnková ze Žatce, nyní Liběšice. Všem těmto jubilantům k jejich narozeninám hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let a i ostatním krajanům do Nového roku vše dobré přeje za region

Kamila Ondrová

Naše řady opustili

reg. Moravskoslezský: V měsíci prosinci zemřel ve věku 84 let pan Emanuel Fiřt. Pocházel ze Zborova a trvale bydlel v Kuníně.

Kdo jste ho znali, věnujte mu tichou vzpomínku.

Upřímnou soustrast všem pozůstalým projevuje za region

Dr. Vladimír Samec - předseda, Marie Seitlová - tajemnice

reg. Praha: Dne 25. 11. 2012 zemřela ve věku 92 let paní Anna Janovská rozená Krobová z Makoviště bytem Říčany. V létě 2012 zemřel Marek Hloušek ve věku 87 let z Jampolu bytem Praha a Soňa Palková ve věku 88 let z Mlynova bytem Moravský Beroun.

reg. Žatec: Dne 2. 11. 2012 zemřel po dlouhé nemoci Ilie Jidovu, z Navodar, nyní z Libočan, 82letý bývalý dlouholetý člen. A 12. 11. 2012 zemřela ve svých 96ti letech Ludmila Zajíčková rozená Kubišťová, rodačka z Novokrajeva, zde z Klášterce. Dne 13. 11. 2012 náhle zemřela 81letá členka našeho výboru a také členka a tajemnice Svazu bojovníků v Žatci, Marie Martinovská rozená Tomášová z Hoště, zde ze Žatce. Nakonec ještě v listopadu 16. zemřel v 81 letech Rostislav Linha z Malované, nyní Podbořan.

V říjnu zemřel v 88 letech dlouholetý člen Josef Carboch z Loun, pocházel z Moštěnice, byl příslušníkem Svobodové armády. Za zkomolení příjmení v minulém čísle se omlouvá redakce.

Všem tichou vzpomínku a pozůstalým upřímnou soustrast projevuje za náš region

Kamila Ondrová

Odešel Ing. Miroslav Zich

Asi před rokem mi zatelefonoval mně neznámý pán, který se představil jako Ing. Zich a oznámil mi, že píše knihu o pěstování chmele na Volyni. Od té doby jsme si občas telefonovali. S dokončením knihy velmi spěchal, protože byl podle svých slov vážně nemocný. Začátkem listopadu jsem dostala CD s dokončeným textem knihy a zároveň jsem se dozvěděla, že autor je v nemocnici. Za měsíc ovšem přišla zpráva nejhorší – Ing. Miroslav Zich 27. 11. zemřel. Bylo mu 80 let.

Pocházel ze Zolotijeva, které bylo vlastně předměstím Rovna. Jeho rodiče se tam přestěhovali z Kvasilova, který byl chmelařskou „velmocí“, a tak na svém novém statku začali rovněž pěstovat chmel. Ve své knize *Pěstování chmele na Volyni a v Čechách* popisuje, jak se zavádělo a šířilo pěstování chmele na Volyni a jak se volynští Češi po válce zapojili do pěstování chmele v Čechách.

Lituje, že Ing. Miroslav Zich již není mezi námi. Přejeme mu věčný pokoj a rodině vyslovujeme upřímnou soustrast. *M. Žáková*

Region Moravskoslezský

V hlubokém zármutku oznamujeme, že nás dne 28. 11. 2012 po těžké nemoci opustil ve věku 85 let náš dlouholetý člen a funkcionář Ing. Vladimír Vacek. Narodil se v roce 1927 v obci Pokosy u města Rovno na Volyni, nyní bytem Fulnek, Opavská 566.

Po založení ostravského regionu SČVP se ihned stal členem a aktivně se zapojil do práce pro region. Při volbě prvního výboru regionu byl zvolen za člena pro získávání členů v okolí města Fulneku. Později po připojení ostatních okresů Severomoravského kraje se vytvořil velký Moravskoslezský region, kde byl v roce 1993 zvolen na přechodnou dobu předsedou KRK. Současně zastával funkci důvěrníka Fulneckého obvodu. Po zvolení do funkce předsedkyně KRK paní Jaroslavy Barvíkové, byl opět kooptován za člena regionálního výboru. V roce 2010 těžce onemocněl cukrovkou a požádal o rezignaci obou funkcí. Jako svého zástupce - důvěrníka si vychoval pana Jaroslava Moravce, který se stal členem výboru regionu a byl ustanoven do funkce důvěrníka obvodu města Fulnek.

Pan Ing. Vladimír Vacek má zásluhu na vzniku a rozvoji našeho Moravskoslezského regionu. Ve všech svěřených funkcích čestně obstál. Zaměřoval se rovněž na dobrou spolupráci našeho regionu se státními orgány a společenskými organizacemi a tím splnutí na-

šeho etnika ve společnosti. Za jeho dlouholetou činnost pro rozvoj komunity volyňských Čechů ho členové regionu navrhli na udělení čestného členství. Žádost byla zaslána na CV SČVP, kde bylo toto ocenění dne 20. 6. 2012 schváleno. Bohužel mu zdravotní stav nedovolil zúčastnit se předání v Praze, ani na setkání Moravskoslezského regionu v říjnu 2012. Předání ocenění se nakonec podařilo panu J. Moravcovi osobně u něho doma a to 3 dny před jeho smrtí. Přes slzy nemohl říci, jakou má z čestného členství radost.

Za členy regionu bychom chtěli projevit všem pozůstalým upřímnou soustrast. Čest jeho památce, nikdy na něho nezapomeneme.

Za Moravskoslezský region předseda *MVDr. Samec Vladimír*

Praha

S bolestí v srdci oznamujeme, že 20. 10. 2012 zemřel ve svých nedožitých 87 letech náš milovaný manžel a tatínek **Ing. Zdeněk Damašek**. Jeho rodištěm byly Lipiny na Volyni, později žil ve městě Luck. Tam navštěvoval českou školu, následující studium na gymnáziu přerušila druhá světová válka. V roce 1944 se jako dobrovolník přihlásil ve svých 18ti letech do Svobodovy armády. Kromě jiných bojů se také účastnil Dukelské operace, kde byl raněn. Po příchodu do Prahy dostudoval střední školu a nastoupil do Živnostenské banky. Později vystudoval Vysokou školu ekonomickou. Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let byl reprezentantem ČSOB v Libanonu. Rád se věnoval zahradničení. Posledních 13 let byl po neúspěšné operaci páteře upoután na invalidní vozík, přesto byl mentálně naprosto svěží. Rád se ve vzpomínkách vracel k životu na Volyni, kterou miloval a také rád přispíval svými články do Zpravodaje. Jeho zcela nečekaného odchodu je nám velice líto.

rodina Damaškova

Vzpomínky na zesnulé

Před rokem, dne 21. 1. 2012 zemřela ve věku nedožitých 97 let naše dlouholetá členka a nejstarší členka rodokmenu rodiny Báčů, paní **Věra Báčová** rozená **Rezáčová** z Novostavců, naposled bytem Javorník u Jeseníka. Kdo jste ji znali, věnujte jí tichou vzpomínku.

Mjénem všech pozůstalých vnuk *Jaroslav Bába*

Dne 2. 9. 2012 nás opustil dlouholetý člen sdružení regionu Šumperk pan **Rostislav Žitný** z Vikýřovic. Pocházel z Ledochovky. V lednu 2013 by se dožil 80 let. Byl to volyňský Čech, narozený na Ukrajině v Ledochovce, dnes Nová Ukrajinka. Velice se zajímal o své předky a příbuzné na Volyni. Byl podle možností 4x na své rodiště s podívat. Jako dcera jsem tam s ním cestovala autem v době totality. Neměli to jednoduché, co jsem viděla.

Byl dlouholetý člen tohoto sdružení a jak život jde, byl odvolán na tomto pozemském životě 2. 9. 2012. Oznamila jsem to a odhlásila ho v organizaci v místním regionu. Myslela jsem si, že to bude oznámeno ve Zpravodaji. Nestalo se tak, tak bych to já jako dcera napravila. Hlavně protože právě 22. ledna 2013 by měl 80 let. Pokračuji v jeho šlépěji a stala jsem se členem tohoto Sdružení. Děkuji za pochopení za tyto delší řádky. *Jarmila Kindermannová* dcera

Dne 14. prosince 2012 po dlouhé nemoci ve věku nedožitých 90 let odešel klidně ve spánku plk. v.v. **Vladimír Palička** rodák ze Zdobunova. Z jeho bohatého života uvádím jen nejdůležitější události.

Vystudoval střední železničářskou školu a poté pracoval jako údržbář ve výtopně lokomotiv. Po obsazení Volyně německou armádou se zapojil do činnosti partyzánské brigády D. M. Medvěděva. Po osvobození Volyně Rudou armádou se dobrovolně přihlásil do 1. Čs. armádního sboru a sloužil 1. Čs. tankové brigádě. S posádkou legendárního tanku Jan Žižka bojoval na Dukle, kde utrpěl zranění. Poté se zúčastnil bojů v Ostravské operaci, kde byl opět zraněn. Jak o sobě říkával: „*Mám v sobě střepiny německé tak i sovětské*“. Za bojové zásluhy obdržel řadu československých a spojeneckých vyznamenání a medailí. O svých osudech napsal knihu pod názvem **Nezaváde větrem**. Po skončení války zůstal v armádě, sloužil v Ostravě, kde se oženil. Aktivně pracoval ve Svazu protifašistických bojovníků, podílel se na obnově Československé obce legionářské.

Jako předseda historicko-dokumentační komise spolu s Ing. Hofmanem se zasloužili o zachování a rozšíření sbírky historických dokumentů, týkajícího se zejména zahraničního odboje. Staral se o udržování a zachvácování památníků, připomínající tradice československého odboje a svých krajanů. Byl to významný, skromný, pracovitý Volyňák. Čest jeho památce. Upřímnou soustrast pozůstalým projevují přátelé a známí. Za region Praha *Ing. Ludvík Engel*

Příspěvky na tisk

bez určení regionu: Jaroslav Vrábek 200Kč; Marie Dvořáková 200Kč; JUDr. Tillerová 400Kč; Slavomír Němec 190Kč; J. a V. Nováková 200Kč.

reg. Žatec: Josef Holec Žatec 50Kč; Antonín Jiroušek Žatec 200Kč; Tomešovi Žatec 200Kč; Jiřina Bránišová Očihov 100Kč; Leonida Lněničková Vroutek 300Kč; Antonín Lněniček Nepomyšl 500Kč; Olga Šindlerová Liběšice 500Kč; Marie Hofmanová Podbořany 300Kč; Pavlína Poliščuková Žatec 200Kč; Jindřich Fiala Klášterec n/Ohří 300Kč; Irena Hanušová Žatec 300Kč; Emilie Šimsová Chrástany 300Kč; Antonie Doležalová Markvarec 150Kč; Helena Klimentová Podbořany 200Kč; Antonín Moravec Horažďovice 300Kč; Josef Kocek Žandov 100Kč; Václav Průša Děčín 300 Kč; Bohumila Jelínková Dubí u Teplíc 100Kč.

reg. Praha: Lidie Marková Kaplice 50Kč; Vladimír Kekrt Praha 300Kč; manž. Slavíkovi Praha 200Kč; Nislava Lubertová Praha 200Kč; Naděžda Kinská Slavičín 100Kč; Zdeněk Pichrt Praha 150Kč; Miroslav Svítek Lužná 200Kč; Emilie Toušková Praha 200Kč; Václav Ledvina Chrudim 200Kč; Anna Hlaváčková Velká Bystřice 1.000Kč; Tamara Brodilová Praha 500Kč; Miloslav Šťastný Praha 200Kč; Zita Holousová Česká Lípa 200Kč; Miluše Olivová Horní Libchava 200Kč.

reg. Domažlice: Ing. Vladimír Kábrt Újezd 200Kč; Doc. PhDr. Jaroslav Fiala CSc. Plzeň 200Kč; Vladimír Ledvina Horšovský Týn 200Kč; Josef Janeček Kdyně 200Kč.

reg. Rakovník: Ing. Václav Vohralík Mutějovice 300Kč; Viktor Procházka Kolečovice 150Kč; Emil Beran Kněžves u Rakov. 200Kč; Jindřich Kučera Šanov 500Kč; Helena Nováková Praha 250Kč.

reg. Chomutov: Emilie Pelcová Klášterec n/Ohří 100Kč; Václav Plos Chomutov 100Kč; Jana Malhausová Chbany 200Kč; Josef Kalcovský Praha 300Kč; Helena Kalíková Most 300Kč.

reg. Litoměřice: Jaroslav Opočenský Ústěck 300Kč; Miluše Dvořáková Česká Lípa 200Kč; Anna Hendrychová Štětí 1.000Kč; Josef Vyletěl Turnov 300Kč; Slávka Altmanová Plzeň 300Kč; Olga Peřinová Ústí n/Labem 450Kč; Miluše Kováčiková Litoměřice 200 Kč.

reg. Frýdlant: Ludmila Milická Liberec 500Kč; Viktor Holeček Liberec 200Kč.

reg. Mariánské Lázně: Mikuláš Mulko M. Lázně 200Kč; Anna Furbacherová Konstantinovy Lázně 200Kč.

reg. Moravský Krumlov: Jaroslav Sítar Branišovice 500Kč.

reg. Tachov: Milada Kožená Chodová Planá 200Kč.

reg. Uničov: Jiří Niče Uničov 200Kč.

reg. Cheb: Ing. Jaromír Boháček Lištany 500Kč; Ludmila Krejčová Třebeň 180Kč.

reg. Šumperk: Rostislav Novotný Šumperk 300Kč; Jiří Zahradník Libina 200Kč; Miroslav Matějka Vikýřovice 300Kč; Vlasta Tomášková Zábřeh 200Kč.

reg. Karlovy Vary: Věra Sekulová Česká Lípa 200Kč.

reg. Olomouc: Anna Wágnerová Hněvotín 200Kč; Ing. Emanuel Masopust Olomouc 150Kč.

reg. Šternberk: Václav Bohuslav Babice 200Kč; Libuše Navrátilová Babice 200Kč; Vladimír Tomášek Štěpánov 200Kč.

reg. Mohelnice: Zdislav Košťál Mohelnice 150Kč; Antonie Pešová Mohelnice 200Kč.

reg. Moravskoslezský: Rostislav Stehlík Nový Jičín 500Kč; Václav Knob Moravice 500Kč; Emilie Kubímová Krnov 100Kč.

reg. Brno: Alžběta Bezděková Brno 200Kč; Jiří Šimonek Brno 200Kč.

reg. Broumov: Jaroslava Kantoriková Broumov 200Kč.

Všem dárcům děkujeme!!! Marie Nečasová - hospodárka

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československé obchodní banky a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodárky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodárky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádáné rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Stamicova 288/3, 623 00 Brno, nebo e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zálesek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvos.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu, **Toto číslo vyšlo 07. 01. 2013**